

VONDELING ROERMOND

‘Hij blijft ons menneke’

De vindplaats (links in het gras) van de vondeling in de Roermondse buurt Broekhin en (inzet) de vondeling zelf,

zoals hij is aangetroffen in juni vorig jaar.

foto's Archief MGL

Suzan Gielissen is gezinsvoogd en heeft ruim een jaar lang de zorg gehad over de Roermondse vondeling. Inmiddels is de voogdij overgedragen aan het Jugendamt in Duitsland en de zorg aan de biologische vader. Maar de emoties blijven. „Hij blijft ons menneke hoor.”

door **Hans Straus**

En gezinsvoogd van Bureau Jeugdzorg is de aangewezen persoon die ervoor moet zorgen dat een kind een geschikt pleeg- of adoptiegezin vindt wanneer de ouders om wat voor reden dan ook uit beeld zijn. En die droge functieomschrijving gaat in de meeste gevallen ook wel op. Maar niet als het gaat om een vondelingskweste. Die komt gemiddeld een keer per jaar in Nederland voor. Als zo'n vondeling dan ook nog eens een te vondeling gelegd ouder halfzusje in Duitsland blijkt te hebben, wordt de zaak al speciaal. Helemaal bijzonder wordt een vondelingszaak als beide ouders ineens wel in beeld komen én beiden de voogdij willen. Voeg daarbij wat complicerende factoren zoals twee verschillende rechtssystemen – een Nederlands en een Duits – waarmee rekening gehouden moet worden, en het scenario

begint de contouren van een filmscript te vertonen. En dan hebben we het nog niet eens gehad over de emotionele kanten van de zaak.

In Roermond komen de politie, burgemeester Peter Cammaert, ziekenhuispersoneel en uiteraard medewerkers van de kindbescherming en Jeugdzorg in contact met de zuigeling, gevonden in het gras in de wijk Broekhin in Roermond. En allemaal krijgen ze een band met het hulpeloze kind. Dat geldt in het bijzonder voor Suzan Gielissen en haar collega Lonneke Nillesen. Zij zijn namens Bureau Jeugdzorg in Roermond voogden van de vondeling. Bij hoge uitzondering – uit privacyoverwegingen wordt rond vondelingen stug gezwegen – doet Gielissen in deze krant haar verhaal. Juist omdat het bijzonder is en omdat de vondeling in de Roermondse gemeenschap en daarbuiten veel emoties heeft losgemaakt. In de dagen na de vondst komen er bij Jeugdzorg niet voor

Suzan Gielissen. foto Jeroen Kuit

niets vele tientallen mailtjes en telefoontjes binnen. Mensen willen de jongen, die in een witte doek gewikkeld de landelijke pers heeft gehaald, liefst allemaal adopteren. Ook Suzan Gielissen heeft een emotionele band opgebouwd met de vondeling. Ze heeft het kind

niet in de letterlijke gezin verzorgd, dat heeft een pleeggezin gedaan totdat de jongen in mei naar zijn vader is gebracht, maar de vele contacten met het kind hebben hun sporen nagelaten.

Gielissen, 36 jaar en zelf moeder, spreekt over 'ons menneke' als ze het over de inmiddels vijftien maanden oude vondeling heeft. Juist vanwege haar band met het kind is ze blij dat de vondeling inmiddels bij zijn vader is in Duitsland. „Dit is een unieke zaak. De ontwikkelingen hebben elkaar in hoog tempo opgevolgd. In eerste instantie krijg je te maken met een vondeling over wie echt niets bekend is. Dan blijkt uit DNA-onderzoek dat de jongen een zus heeft in Duitsland, die nota bene ook te vondeling is gelegd”, zegt Gielissen geëmotioneerd. Maar het wordt nog allemaal veel gecompliceerder. De politie in Erftstadt krijgt tips uit de woonomgeving van een dan 25-jarige kapster die erop duiden dat zij de moeder

is van beide vondelingen. De vrouw bekend en geeft de naam van de vader van de Roermondse vondeling prijs. Die hoort pas na het te vondeling leggen dat hij vader is van een gezonde jongen. Nadat DNA-onderzoek het vaderschap van de man heeft bevestigd, regelt Suzan Gielissen namens Jeugdzorg een ontmoeting tussen vader en zoon. „Ik zag gewoon hoe dat kind hem raakte”, zegt Gielissen. „Nog afgezien van de gelijkens was op dat moment duidelijk voor hem dat het kind bij hem hoorde.”

Dan gaat de mallemol opnieuw draaien. Jeugdzorg had al een adoptiegezin geselecteerd voor de vondeling. Dat moet worden afgezegd. Volgens blijkt dat de biologische moeder via de rechter probeert de voogdij over de Roermondse vondeling te krijgen. Ze doet in Duitsland aangifte van geboorte van haar kind en geeft het zelf een naam. Dat levert juridische complicaties op voor Jeugdzorg en Gielissen. Die onderhoudt in die hectische periode con-

tacten met diverse juridische adviseurs, de Nederlandse en Duitse recherche, met pleeggezinnen, de burgemeester van Roermond en de vader van het kind. „We hebben hier regelmatig overgewerkt, want deze zaak mag dan bijzonder zijn; andere zaken lopen ook door.”

Hoofddoel met betrekking tot de Roermondse vondeling blijft echter onverkort hereniging met de vader. Gielissen is er na gesprekken met de vader, een psychische test en het doorlichten van diens omgeving, van overtuigd dat hij zijn zoon kan opvoeden. „Twee weken geleden is de voogdij van Jeugdzorg formeel overgegaan naar het Jugendamt. Toch heb ik gisteren nog contact gehad met de vader. Als hij vragen heeft, belt hij gewoon. Als je hem bezig ziet met het kind, zie je dat het een topvader is. *Ons menneke* gaat Duits leren en kan op termijn dus met zijn zusje praten. Met het Jugendamt is afgesproken dat er een moment zal komen dat broer en zus elkaar zullen ontmoeten.”